

Sygn. akt II PK 89/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa W. Ż.

przeciwko Powiatowi G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 sierpnia 2013 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w L.

z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt V Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację Powiatu G. w sprawie z powództwa W. Ż. o zapłatę oraz orzekł o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Powyższy wyrok zaskarżył skargą kasacyjną pozwany. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany wskazał na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne dotyczące kwestii statusu prawnego dyrektora – wychowawcy rodzinnego domu dziecka i dopuszczalności zastosowania do ich pracy instytucji nadgodzin.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikuje się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, względnie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeśli zachodzi nieważność postępowania lub jeśli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ocena, czy przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są spełnione, dokonywana jest na etapie tzw. przedsądu, czyli wstępnego badania sprawy, w oparciu o analizę wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia. W niniejszej sprawie pełnomocnik skarżącego powołał się na istotne zagadnienie prawne.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że jeżeli skarżący jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., konieczne jest przedstawienie występującego w sprawie zagadnienia prawnego przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których powstało, wskazanie argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz wykazanie, że przedstawione zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2007 r., V CSK 357/07, Lex 621244). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opartego na przesłance wymienionej w tym przepisie, musi zawierać wywód zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawieniu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruuujących to zagadnienie (postanowienia SN z dnia 10 marca 2010 r., II UK 363/09, Lex nr 577467, z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, Lex nr 577468).

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że nie można przyjąć, aby możliwe było przedstawienie zagadnienia prawnego bez powołania się na przepis lub przepisy prawa konstruujące to zagadnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 marca 2004 r., II PK 7/04 niepublikowane; postanowienie Sądu Najwyższego z 23 marca 2004 r., II UK 423/03 niepublikowane; postanowienie Sądu Najwyższego z 25 sierpnia 2004 r., I PZP 4/04, Lex 121125; postanowienie Sądu Najwyższego z 15 marca 2005 r., II UK 204/04, niepublikowane; postanowienie Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2005 r., II UK 265/04, niepublikowane; postanowienie Sądu Najwyższego z 19 kwietnia 2005 r., I UK 374/04, niepublikowane; postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III PK 67/05 niepublikowane). Ponadto nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego kwestia sprowadzająca się do zwykłej wykładni prawa i jego zastosowania w konkretnym stanie faktycznym (postanowienie SN z 8 września 2008 r., III UK 52/08 niepublikowane). Skarżący nie wskazał przepisu, którego miałoby dotyczyć zagadnienie prawne, nie zawarł też argumentacji przemawiającej za istotnością zagadnienia oraz nie zawarł wyводу jurydycznego, ograniczając się do sformułowania pytania. Uzasadnienie takie nie spełnia wymogów o których mowa powyżej. Ponadto w kwestii statusu prawnego dyrektora – wychowawcy rodzinnego domu dziecka i dopuszczalności zastosowania do ich pracy instytucji nadgodzin Sąd Najwyższy już się wypowiedział, między innymi w wyroku z 6 kwietnia 2011 r., II PK 254/10, Lex nr 949026. Brak zatem podstaw do uznania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.